

Метою наших досліджень є створення та вивчення колекції лілій ознакою та ознаками декоративності для подальшого виведення нових високопродуктивних сортів з покращеними господарсько-цінними та декоративними ознаками. Дослідження та оцінка ознак проводилися в умовах умовах як 2010 – 2011 рр.

Головною декоративною ознакою є квітка, що зумовлено її величиною, розміром, яскравістю та ефектністю кольорів, рисунком та тривалістю цвітіння. В нашій колекції представлена зразки восьми типів забарвлення: білого, кремового, рожевого з жовтою серединкою, рожевого з темною серединкою, темно-рожевого, червоного, темно-червоного та фіолетового. Із зазначених типів шість лілій мають рівномірне забарвлення пелюсток, а два – комбіноване.

Серед лілій з простим віночком діаметр квітки складав 8,1 – 2,6 см, в інших лілій з махровою квіткою найбільшим діаметром 7,3 см відрізняється Л-5. Найбільша дослідна кількість за ознакою «кількість квіток на 1 рослині». Для лілій з махровою квіткою мали від 14 до 48 квітів за весь період цвітіння, а для простої квіткою від 16 до 39 квітів. Найбільшу кількість квіток за весь період цвітіння зафіксовано у лілії Л-8, яка відрізняється від інших дрібною квіткою, нетривалим але дуже яскравим цвітінням.

Проаналізувавши особливості будови віночку у квітці *Alcea rosea* L., ми встановили, що прості форми мають 6 пелюсток, а у махрових кількість пелюсток збільшується до 105 і більше. При цьому кількість пелюсток біля основи не менше і дорівнює шести. За нашими спостереженнями махровість квітки штотож обумовлена редукцією тичинок. Це створює труднощі при проведенні штучного скрещування та природного запилення. Тичинки розташовані по всій основі по 2-3 шт. на відміну від тичинок простої форми, які зібрали в стовпчики.

При спостереженні за тривалістю цвітіння встановлено, що ранні зразки починають цвітити зразки Л-1 і Л-2 (29.06), а значно пізніше розквітили зразки Л-8. Шодо загальної тривалості цвітіння, то можна зауважити, що у зразків Л-1, Л-2, Л-4 період цвітіння склав 67,71 та 68 дін., відповідно. Найкоротший період цвітіння (34 дн.) спостерігався у зразку Л-8.

За комплексом ознак декоративності квітки виділені найбільш перспективні лілії для залучення у скрещування та проведення подальшої генетико-селекційної роботи, яка буде спрямована на продовження створення та вивчення колекції з ознаками квітка та вегетативної частини, та виявлення характеру успадковування основних ознак декоративності шток-рози.

ФІТОМЕЛІОРАЦІЯ АНТРОПОГЕННИХ ЛАНДШАФТІВ В УМОВАХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

В.В. ПОПОВИЧ

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Екологічна ситуація у західних областях України посиріється під час вуглевидобувної діяльності (Львівсько-Волинський вугільний басейн).

Нафті і газу (Прикарпаття), накопичення твердих побутових відходів на промислових полігонах та несанкціонованих сміттєзвалищах. окрім прерахованих об'єктів, що спричиняють погіршення умов ловкідія додаються ще потенційно небезпечні об'єкти (автозаправні станції, хлораторні, очисні споруди) та об'єкти підприємств небезпеки (атомні електростанції, глоупатовиковальні будинки, нафтопереробні заводи, теплові електростанції). Фітомеліорація антропогенних ландшафтів є одним із засобів оптимізації техногенно навантаженого довкілля. Даний спосіб адаптації порушеніх земель вперше використали такі країни як Німеччина, Великобританія, Польща, Чехія, США у межах видобування кам'яного вугілля.

Видобуток кам'яного вугілля у межах Львівсько-Волинського вугільного басейну, зокрема Нововолинського гірничо-промислового району, призвело до кінцевих змін біотичних і фізико-хіміческих властивостей ґрунтів, зниження вегетаційності та продуктивності рослин. Техногенно знищена рослинність на промислових породах, винесеннях на темну поверхню при розробці надр у кар'єрно-валізильних урочищах, здебільшого відтворюється природно (формуючий генетез). Відновні процеси на лівастованих ландшафтів (териконах) можливі лише за умов детального дослідження впливу екологічних факторів, клімату, особливостей формування рослинного покриву, едфінічних та мікрокліматичних чинників.

Після припинення експлуатації нігзи шахт Нововолинського гірничо-промислового району («Шахти № 2, 3, 4, 6, 7, 8 Нововолинськ») у 80-х роках минулого століття процес рекультивації затухаючих териконів не здійснювався належним чином. Це пояснюється недостатнім фінансуванням рекультиваційних робіт, застарілими технічними засобами та відсутністю ефективних методик створення насаджень у відповідності до особливостей регіону. У процесі штучного зарощування, що здійснювалося на териконах «Шахт № 2, 3, 8 Нововолинськ» домінуючою породою стала *Rubus pseudoacacia* L., яка постепінно розвивається на усіх териконах. Ця порода розвивається, переважно, на схилах. У процесі дослідження були виявлені інші види — *Betula pendula* Roth., *Salix caprea* L., *Quercus robur* L. Внаслідок польових досліджень встановлено, що на рекультивованих териконах розвиваються представники наступних родин: *Betulaceae*, *Melanthiaceae*, *Scrophulariaceae*, *Urticaceae*, *Rosaceae*, *Compositae*, *Lamiaceae*, *Caryophyllaceae*, *Brassicaceae*, *Burttia* (Cniciferae Juss.), *Festucaceae*, *Plantaginaceae*, *Violaceae*, *Umbelliferae*, *Malvaceae*, *Araliaceae*, *Geraniaceae*, *Rubiaceae*, *Fagaceae*, *Salicaceae*, *Rubiaceae*.

Процес природного відновлення на досліджуваних затухаючих териконах (шахти № 2, 6, 9 Нововолинськ) спостерігається фрагментами на схилах та біля нижніх терикону. Проте, деревна рослинність залишає певних філологічних змін. На вершині спостерігається природне відновлення *Populus tremula* L., яка набула більш карликових розмірів. Це зумовлено сильними вітрами і низькою родючістю ґрунту. Із зниженням висоти терикону спостерігається не лише зміна видового складу фітоценозу, але й відсутність зміни температур. Наприклад, підекуди на скелях можна відчути прилив тепла від ґрунту і видимий дим з поверхні землі. На вище пояснюються постійним горінням породи. Спостерігається чітка

відмінність трав'яної рослинності у порівнянні із попередніми дослідженнями ділянками на більших висотах. Тут з'являються *Taraxacum hyperboreum*, *Ligustrum officinale*, *Plantago lanceolata*, *Crepis tectorum*, *Erigeron canadensis*. Можливий покрив представлений *Polytrichum commune*. Досить добром є привнесений відновлення *Rumex sylvestris*, розміри якої у висоту становлять від 10 см до 1 м. Дослідженнями виявлено значну відмінність видового складу насаджень на вершині терикону і його схилах у порівнянні з підніжжям, де ростуть такі деревні породи, як *Populus nigra*, *Fraxinus excelsior*. Підлісок формується в основному *Sambucus nigra*, *Rubus caesius*, *Swida sanguinea*, і *Corylus avellana*. Збільшується різноманіття трав'яного покриву, який представлений *Taraxacum officinale*, *Matricaria recutita*, *Artemisia absinthium*, *Trifolium pratense*, *Plantago lanceolata*, *Dianthus carota*, *Urtica dioica*, *Vicia sepium*, *Melilotus albus*, *Arctium lappa*, *Rumex saxifraga*. Густі зарослі утворює *Artemisia absinthium*.

Надзвичайно небезпечними є стихійні сміттєзвалища та полігони твердих побутових відходів (ПТВ), які згубно впливають на довкілля забруднюючи навколо прилеглі території, повітря, ґрунти, водойми тощо. Всього в нашій державі 4500 сміттєзвалищ та полігонів загальною площею майже 7,8 тис. га, 22% з яких не відповідають нормам екологічної безпеки. За даними Міністерства надзвичайних ситуацій України станом на 1 січня 2011 року в сплановані відведені місцях чи об'єктах та на території підприємств країни накопичено 13,3 млрд. т відходів. Природне заростання полігонів ТПВ Західного Лісостепу відбувається лише біля підніжжя. Невеликі зарослі ділянки на поверхні сміттєзвалищ є наслідком проведення рекультиваційних робіт (гірничотехнічного та біологічного етапів). Проте, рекультиваційні роботи, очевидно, не передбачають попереднього вивчення фітоценозів, а їх підбір здійснюється не коректно у зв'язку з чим спостерігається гибел лісових культур. Незважаючи на згубний вплив на розвиток фітоценозів сміттєзвалища та полігони ТПВ після закриття вони зарстають рудеральною рослинністю (природні фітомеліоративні процеси), тому цей процес необхідно регулювати. Згідно із сміттєзвалища і без насипів на грунтосуміші у процесі розкладу перетворюються на поживний для рослинний грунт. Актуальним залишається дослідження сукцесійних процесів у рекультивованих сміттєзвалицах.

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ КОЛЛЕКЦІЙНОГО ФОНДУ ДЕРЕВНИХ РОСЛИН РОДИНИ FABACEAE LINDL. У НАЦІОНАЛЬНОМУ ДЕНДРОЛОГІЧНУМУ ПАРКУ "СОФІЇВКА" НАН УКРАЇНИ

О.Л. ПОРОХНЯВА, аспірантка
Г.І. МУЗИКА, с. н. с., к. б. н.

Національний дендрологічний парк "Софіївка" НДП НАН України

Відповідно до ст. 1 міжнародного Комітету ICOMOS – IFLA у винесенні історичних парків (Флорентійська картя, 1981 р.): "Історичний парк – це архітектурної і рослинної композицією, яка з точки зору історії і мистецтва ма-

шально-сусільну цінність". Саме таким об'єктом досліджень є Національний дендрологічний парк "Софіївка" НАН України. Його старовинні архітектурні споруди, малі архітектурні форми, вікові насадження надзвичайно цінні і представляють значний суспільний інтерес для відвідувачів і наукових дослідників.

Деревні насадження "історичного саду" – це динамічна структура, яка з роками постійно змінюється внаслідок нашарування взаємовітливу різних історичних епох у вигляді змішування асортименту порід, що використовувались у посадках. Сьогодні жоден історичний сад України не має того первісного вигляду, а ніколи, навіть і втратив свій первісний задум у результаті посадки індивідуальних рослин певним композиціям. Для багатьох історичних парків відсутні бази даних детальної інвентаризації насаджень, що унеможливлює розробку концепцій його збереження, реконструкції та реставрації. Тому збереження та злагодження паркових насаджень без загальної багаторічної інвентаризації всіх деревних насаджень практично неможливе.

Мета нашої роботи – на основі архівних матеріалів різних періодів побудови парку та створення насаджень, визначити їх структуру та провести інвентаризацію представників деревних рослин родини Fabaceae Lindl. в історичних насадженнях Національного дендрологічного парку "Софіївка" НАН України.

Запланована науково-дослідна робота базувалась на результатах попередніх досліджень з розробки наукових основ та практичних рекомендацій з оптимізації структури й таксономічного складу колекційно-експозиційних ділянок НДП "Софіївка" у зв'язку з їх реконструкцією.

У дендропарку "Софіївка" з перших років його створення і до тепершнього часу продовжуються дослідження по інтродукції та інвентаризації рослин (Андріківський, 1862, Базинер, 1851, Пачоський, 1886, Пашкевич, 1894, Бонецький, 1927, Липа, 1948, Косаревський, 1951, Косенко, 1996, 2006, 2007).

За архівними матеріалами встановлено, що фіксування інвентаризаційних показників кожної особини колекційного фонду деревних рослин родини Fabaceae Lindl. у НДП "Софіївка" ніколи не проводилося.

Для вивчення питання інвентаризації колекційних насаджень деревних рослин родини Fabaceae Lindl. в НДП "Софіївка" ми дослідили архівні матеріали (1905, 1948, 2000 рр. (Каталог дерев'яev и кустарникov, 1905, Липа, 1948, Каталог деревин..., 2000). З аналізу цих джерел було встановлено, що інвентаризація проводилася завдяки обліку насінневого та садинного матеріалу. Також під час обліку вказувалася латинська назва виду, різновиду, форми, культивару (сорту), сільська або українська назва, кількість рослинного матеріалу та країна з якої він був.

Перші дані про видовий склад деревних рослин родини Fabaceae Lindl. знаходимо в каталогі рослин за 1905 р. (Каталог дерев'яev и кустарникov, 1905), у якому вказується, що їхній колекційний склад був представлений 22 таксонами, що включали такі роди, як *Amorpha* L. – 2 види, *Caragana* Fabr. – 4, *Cercis* L. – 2, *Lathyrum* Fabr. – 1, *Cohlea* L. – 1, *Gleditschia* L. – 2, *Gymnocladus* Eam. – 1, *Indigofera* L. – 1, *Robinia* L. – 4, *Syphnolobium* Schott. – 2, *Cladrastis* L. – 1.